

Verdensordenen efter pandemien: 'Menneskesynet er nøglen' af Helga Zepp-LaRouche

Den 29. november (EIRNS) – Det følgende er den 28. november blevet oversat fra Helga Zepp-LaRouches ledende artikel, der vil blive bragt den 3. december i det tyske ugemagasin Neue Solidarität.

Selvom de etablerede medier overgår hinanden i at præsentere Joe Biden og hans forventede kabinet med super-krigshøge som den næste amerikanske regering, og præsident Donald Trump som et populistisk monster, der bavler løs om valgsvindel, venter der muligvis de samme medier en slem overraskelse. De edsvorne vidneerklæringer dokumenterer forskellige aspekter af valgsvindel i "sving-staterne", og udgør juridiske beviser. Statslige repræsentanter og senatorer i Pennsylvania har netop meddelt, at de agter at gøre brug af deres forfatningsmæssige ret til selv at udnævne valgmændene til valgkollegiet.

Der er adskillige muligheder for, at der i tide kan fremlægges bevis for elektronisk stemmesvindelse via Dominion og Smartmatic-stemmemaskiner, og at dette bevismateriale vil være tilstrækkeligt til at vende valgresultatet. Skulle dette ske, vil verden være på randen af et dømningsbrud, så der bogstavelig talt ikke længere vil være to sten, der hænger sammen, og de fleste af de nuværende antagelser om den politiske virkelighed i den transatlantiske verden vil blive fejet væk. Formodentlig vil vi i løbet af de næste to uger, der leder frem til Valgkollegiets beslutning om bekræftelse af den næste præsident for USA, se mange aspekter af valgsvindelen blive bragt frem i lyset på trods af forsøg på censur.

I forbindelse med dette spørgsmål bemærkede præsident Putin i sin tale til det nylige årlige møde i Valdai Club, idet han berørte de dybere årsager til den nuværende civilisationskrise, at vi lever i en æra med åbenlyse internationale chok og kriser. Som årsag til denne krise citerede han det paradoks, at menneskeheden på den ene side har nået et højt niveau af teknologisk og socioøkonomisk udvikling, men på den anden side står over for en erosion af moralske værdier og referencepunkter, og følelsen af at dens eksistens ikke længere giver mening, eller at formålet med menneskeheden på denne planet Jorden er gået tabt. Denne krise, fortsatte Putin, kan ikke løses gennem diplomatiske forhandlinger eller selv en stor international konference, men kræver en komplet revision af vores prioriteter og mål. Og dette må begynde med hvert enkelt individ, forklarede han, ethvert samfund og enhver stat, og først da kan der oprettes en global struktur. Udgangspunktet for en sådan transformation, sagde han, kunne være Covid-pandemien.

Reaktionen på pandemien fører os faktisk til hjertet af problemet. Asiens relative succes og Vestens manglende evne til at bringe Covid-19 under kontrol er så indlysende, at selv almindelige aviser som Neue Zürcher Zeitung eller Die Zeit nu taler om Europas arrogance og stædighed, der forhindrer det i at uddrage lærdom af metoden, der blev brugt i flere asiatiske lande til at udrydde pandemien, snarere end blot at prøve halvhjertet at inddæmme den. Som et resultat af disse to forskellige tilgange har der været et ekstremt lavt niveau af nye infektioner og dødsfald i Kina, Taiwan, Vietnam og Sydkorea, mens pandemien i Europa og USA truer med at nå eksponentielle vækstrater i flere lande og helt overvælde de medicinske kapaciteter. Hvad er forskellen?

Helt fra starten af gjorde præsident Xi Jinping det klart, at den kinesiske regerings absolutte prioritet var at redde hvert eneste liv, og at det især var vigtigt at beskytte de ældre, og derfor dem der er mest udsatte. Efter strenge

foranstaltninger, der blev truffet i starten, såsom massetestning, kontaktsporing, isolering og karantæner i Wuhan og Hubei-provinsen, var det muligt at bringe pandemien under kontrol, og derefter ved hvert nye udbrud, såsom i Beijing og Qingdao, at finde og isolere de smittede individer takket være testning og effektiv digital kontaktsporing, og dermed stoppe spredningen af virusset.

I Asien generelt, hvor befolkningerne allerede har haft oplevelsen af at bekæmpe udbrud af SARS- og MERS-vira, var der hverken det irrationelle afslag af at bære ansigtsmasker eller den vestlige mistillid i forhold til at bruge mobiltelefonappen, skønt Vesten bevidst ignorerer den totalovervågning, der udføres af NSA og GCHQ. I mellemtiden er den økonomiske vækst i Kina tilbage på 4,9% i fjerde kvartal, og folk er vendt tilbage til deres normale sociale liv.

På samme måde prioriterede Rusland bevarelse af liv som en nøgleværdi i landets kultur og åndelige tradition. Under henvisning til de dramatiske demografiske tab, som Rusland led i det 20. århundrede, understregede præsident Putin i Valdai, at det var uomgængeligt at kæmpe for hver enkelt person og for enhver russisk families fremtid. Han understregede også, at et traditionelt, væsentligt træk ved russisk kultur er at prioritere beskyttelsen af menneskeliv mest muligt.

Dette bringer os til kernen i sagen: Den påståede modsætning mellem redning af menneskeliv og "økonomiske interesser" har længe ført til en udhuling af de værdier, der – i det mindste førhen – var forbundet med kristendommen, og som var baseret på menneskelivets hellighed. Årtier før coronavirus, da sundhedssystemer blev privatiserede, var værdierne allerede skiftet over til profit, hvilket er hovedårsagen til, at Europa og USA så katastrofalt blev taget på sengen ved udbruddet af pandemien.

Manglen på masker, beskyttelsesudstyr og intensive sengepladser i starten af pandemien, og den dramatiske mangel

på sygeplejepersonale i dag, er resultatet af dette sæt af falske prioriteter. Nye indikationer kommer løbende frem om hvordan den svenske model, som blev så højt rost af nogle, var baseret på at opnå flokimmunitet, hvilket kostede mange ældre på plejehjem livet. I stedet for at modtage dyre behandlinger fik de simpelthen symptombehandling og overladt til at dø. Som SPD's sundhedsekspert, Karl Lauterbach, udtrykte det: "Groft sagt ofres der mange ældre, så caféerne ikke behøver at lukke".

Det er ikke mindre skandaløst, at den forudsigelige mangel på lægebehandling i Schweiz, et af de rigeste lande i verden, har ført til en åben diskussion om prioritering af patienter. I Italien var skrækbillederne fra Bergamo, hvor kisterne blev stablet i gaderne sidste forår og til sidst skulle transporteres af hæren, åbenbart ikke tilstrækkelige til at sikre, at der blev truffet passende forholdsregler til den helt forudsigelige anden bølge. Som et resultat heraf protesterer læger i Milano nu over, at de beslutninger de er tvunget til at tage både er klinisk og etisk uacceptable.

Den 26. februar afsagde den tyske forfatningsdomstol i Karlsruhe en principiel dom, om at forbuddet fra 2015 mod fagligt assisteret selvmord var en overtrædelse af grundloven (forfatningen). Da retten til en selvbestemt død er garanteret, hævdede domstolen, at folk skal have lov til at gøre brug af tilbud fra tredjeparter til at gøre det. I denne ånd udsendte tv-kanalen ARD den 23. november filmen "Gott" ("Gud") som en interaktiv tv-begivenhed, baseret på et skuespil af Ferdinand von Schirach, der skildrer en sund 78-årig mand, der efter sin kones død ikke længere ønsker at leve og søger et medicinsk assisteret selvmord. I lyset af pandemien og de deraf følgende alvorlige risici for ældre og syge, skal dette forsøg – i form af et iscenesat show for at fjerne de historiske forbehold på grund af det faktum, at nazisterne systematisk udryddede "værdiløse liv"- ses som hidtil uset kynisme og som et propagandastunt. Og det

lykkedes: Efter begivenheden sagde 70,8 % af tv-seerne, at de gik ind for retten til selvmord.

Som en påmindelse: I Nürnberg-retssagerne advarede Dr. Leo Alexander, en medicinsk rådgiver for anklagemyndigheden, om den pragmatiske tænkning, der ligger bag dødshjælp, idet han sagde, at den begyndte med et ganske subtilt skift i lægernes holdning til omkostningerne ved behandling af patienter, som derefter hurtigt blev kategoriseret som "uværdige liv." At bevæge sig ud på dette skråplan igen under de samtidige betingelser af en kraftig voksende økonomisk og finansiel krise, kan i et land som Tyskland kun betegnes som historisk hukommelsestab.

Lige nu befinder vi os midt i tektoniske ændringer i den strategiske situation, i en tid hvor det, der i virkeligheden står på spil, er krig eller fred, og hvor først og fremmest den dramatiske udvikling i USA ikke kan forstås, medmindre man betragter den som et udtryk for en eksistentiel kamp mellem det gamle, døende paradigme med en unipolær verden, og et nyt paradigme, der sigter mod at skabe en ny verdensorden, der muliggør den langsigtede overlevelse af den menneskelige art. Som berørt af Putin, må revisionen af de prioriteter og mål for samfundet, der skal blive grundlaget for dette nye paradigme, begynde med et menneskesyn, der betragter menneskelivet som helligt. Hvis man ønsker at skildre dette som en konkurrence mellem værdierne i Kina og Rusland på den ene side og Vestens på den anden, vil vi gøre ret i at genoplive vores kristne, humanistiske tradition, hvis vi skal undgå at tabe konkurrencen i vanære.